

Velikonoční, jedeme na kopec, kde se odehrála dívčí válka, projedeme se nejkrásnějším přírodním parkem v Praze a možná se svezeme po jedné z nejdražších cyklostezek v našem městě, po visuté lávce pod Pražským okruhem - sobota 19. 4. 2014

Stalo se již tradicí, že na Bílou sobotu se jezdí na kole. Před východem slunce jsme vymetli stavení, aby se v něm nedržel hmyz. Koupila se na to nová košťata, aby bylo po celý rok ve stavení čisto. Některá z děvčat jistě stihla se před vyjížděnkou omýt rosou, aby byla pěkně bílá a bez pih. My hospodyně jsme bohužel dneska nestihly upéct mazance a beránka, ale chlapi také nestihli uplést pomlázky, leda by na chvilku odložili kola a vydali se na vrbové proutky v Prokopském údolí. Zrovna tak nebudeme čekat, až skončí Bílá sobota, ale jíst začneme už od rána, dnešním dnem skončil půst.

Tradiční sraz je pod Barrandovským mostem, na blondýny se tentokrát nečeká a jedeme rovnou přes most na druhou stranu.

Začínáme stoupat **do Hlubočep k zámku**. První zmínka o Hlubočepch je z roku 1257, tehdy ještě ves byla v majetku Vyšehradské kapituly a z části kláštera Strahovského. V průběhu husitské revoluce přechází do majetku Pražanů, kteří ale později vlastní jen jednu část a na ostatních se střídají různí nájemci. Jezuité v roce 1669 nechávají starou tvrz přestavět na prostý zámeček, který vlastní až do roku 1773, kdy byl řád císařem Josefem II. zrušen. Zámek pak přechází nejprve na studijní fond a roku 1790 jej kupuje hrabě František A. Desfours. Za jeho vlastnictví je pravděpodobně zámek upraven do dnešní klasicistní podoby.

Podjíždíme **Pražský Semmering**, v jeho trase nevede silnice, neteče tudy řeka, ani žádná jiná dopravní cesta a je prý nejdůležitější tratí vinoucí se přes Smíchov, Hlubočepy a stáčí se přes Prokopské údolí okolo Žvahova. Poté to samé údolí překoná po dvou vysokých viaduktech, rozvine se kolem radlického Brabenčáku, okolo staré radlické cihelny, dále přes Jinonice, pak vyjíždí pod vrchem Vidoule, zahne přes Cibulku, vjede do stodůleckých lesů a zdá se, že končí na Zličíně.

Opouštíme trať a stoupáme na vrchol oblého vrchu 310 m n.m. (**Děvín**), kde bylo sídliště z pozdní doby kamenné. Hrad Děvín patrně postavil Štěpán z Tetína, levoboček přemyslovce Jana Volka před rokem 1338. Kolem roku 1375 od něj koupil Zličov i s hradem smíchovský kartouzský klášter. Později zde bylo slovanské hradiště, ke kterému by se mohla vztahovat pověst o dívčí válce, kterou vedla bojovnice Vlasta z družiny Libušiny. Nakonec prý nechal hrad zbořit císař Zikmund jako sídlo lapků. Povrchový archeologický průzkum předpokládá konec sídla před rokem 1420. Počátkem 16. století sloužily zbytky zdí jako ideální terč při cvičných střelbách z nového hmoždíře.

Pokochali jsme se historií i jedinečným pohledem na město, snědli malou svačinu a jedeme dál, pokračujeme, směr sídliště Radlice. Kousek jedeme po cyklotrase A122, uhneme nad **Prokopské a Dalejské údolí**. Někde tu je Prokopská skála se známou Prokopskou jeskyní, dlouhou 120 m. Našli se v ní pozůstatky pravěkého člověka, ale i kosti mamuta, medvěda, nosorožce, hyeny, lva, soba, kozorožce, zebra a dalších pravěkých zvířat. Podle pověsti v ní žil jako poustevník sv. Prokop, který tu přemohl skupinu čertů, rušících ho při čtení bible. Dnes už bohužel neexistuje, v 19. století tu byl otevřen Prokopský lom, který v roce 1882 zničil poustevnu při jeskyni a v letech 1883-87 i jeskyni samotnou.

Projedeme ještě hradištěm Butovice, abychom se vrátili zpět na A122 a A120, ještě než vjedeme do sídliště, zastavíme u **kostela sv. Vavřince**, který je jedním z nejstarších kostelů v Praze, zmínka o něm se datuje již ve 13. století a dodnes se dochovala dvě románská okna. V 2. polovině 16. století se majitelem stává Albrecht Bryknar z Brukštejna, za něhož kostel prošel zásadní přestavbou v renesančním slohu. Zároveň byla přistavěna dřevěná zvonice a ulit pultunový zvon Vavřinec, který dodnes svolává lid na bohoslužby. Schwarzenbergové z budoucí Hlubočké větve, náhrobek rodiny Wraných je zvenčí u sakristie, se pustili do další přestavby kostela na konci 18. století, tentokrát v barokním slohu. Z té doby pochází hlavní oltář.

Sídlištěm dojedeme k restauraci Kastrol, kde na chvíli spočineme u dobrého jídla a pití.
www.restauracekastrol.cz

Projedeme přes **Řeporyje**, které své pojmenování získaly od léčivé rostliny řepíku, která se tu zřejmě hojně vyskytovala. Jelikož tato rostlina má velmi dlouhé kořeny, musela se pracně vyrývat. Těm, kdo tuto práci dělali, se říkalo řeporyjci a jejich vsi Řeporyje. Pokračujeme Dalejským údolím po cyklotrase A12, ale ještě zastavíme v opuštěném **vápencovém lomu Mušlovka**. Lom je součástí Národní přírodní památky Dalejský profil, těžba v lomu byla ukončena ve 30. letech dvacátého století. Ve vápencové suti je možno rozbíjením vápenců najít množství zkamenělin i trilobitů. Na bývalé lomové stěně dnes roste třeba tařice horská, vzácný vytrvalý druh slunných skal.

Sjíždíme do Holyně. Trasu A12 měníme na A112 a přes Malou Chuchli, **Chuchelským hájem** kolem barokního **kostela sv. Jana Nepomuckého** dojedeme k malé lesní ZOO. Kolem **Mariánské kapličky** a **Čertovy strouhy** pak už sjedeme zase zpátky k Vltavě. A pokud bude čas a dost sil, můžeme jet po levém břehu Vltavy a vyzkoušet nově otevřenou lávku přes Vltavu, která je zavěšená pod dálnicí Pražského okruhu a několik let jen tak visela a nevedla nikam.

Máme společných zhruba 40 km a 748 nastoupaných metrů.

[Skrýt výškový profil x](#)

Minimální nadm. výška: 143 m
 Maximální nadm. výška: 340 m
 Počáteční nadm. výška: 187 m
 Koncová nadm. výška: 187 m
 Stoupání: 583 m
 Klesání: 583 m